Europeiska unionens
officiella tidning

SV
C-serien

C/2024/6604

7.11.2024

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om den strategiska ramen för internationellt samarbete i enlighet med förordning (EU) 2023/1115 om tillhandahållande på unionsmarknaden och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse

(C/2024/6604)

1. INLEDNING

Avskogning och skogsförstörelse är bland de främsta drivkrafterna bakom klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald: de två största miljöutmaningarna i vår tid. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) bedömer att 420 miljoner hektar skog – ett område större än hela Europeiska unionen (EU) – gick förlorade till följd av avskogning mellan 1990 och 2020. Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) bedömer att 23 % av de totala utsläppen av växthusgaser (2007–2016) härrör från jordbruk, skogsbruk och annan markanvändning ([1]). Samtidigt gör den växande världsbefolkningen att efterfrågan på jordbruksmark och den ytterligare belastningen på skogen förväntas öka, vid sidan av andra trender som den växande bioekonomin ([2]). För att stoppa den klimatkris och den kris för den biologiska mångfalden som hotar vår gemensamma framtid krävs det att vi trappar upp åtgärderna mot avskogning och skogsförstörelse och gör en avgörande global omställning till hållbar produktion. Då kan vi också lättare hantera den globala vattenkrisen, med tanke på de vetenskapliga bevis som finns för att avskogning påverkar både regnmängd och temperatur. Skogarna ger oss dessutom viktiga ekosystemtjänster: de håller tillbaka översvämningar, renar vatten, ger läkemedel och har dessutom en central roll i utfasningen av fossila bränslen i samhället. När sådana tjänster går förlorade är det ofta de fattigare och mer utsatta i befolkningen som drabbas värst.

I ett av de 17 mål för hållbar utveckling (de globala målen) som Förenta nationerna fastställde 2015, nämligen mål nummer 15 ([3]), förband sig länder världen över att stoppa avskogningen senast 2020. Det målet missade man, och därför lovade EU vid den 26:e partskonferensen (COP26) för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) i Glasgow 2021, tillsammans med ytterligare 143 producent- och konsumentländer, att stoppa och vända avskogningen senast 2030. Vid COP26 i Glasgow erkändes i den globala översynen att det är viktigt att stoppa avskogningen och bevara och återställa skogar som en del av de globala begränsningsinsatserna, och kommissionen fortsatte att med sina partnerländer arbeta för en lyckad omställning till avskogningsfria värdekedjor. Detta har nu också erkänts av G7-ländernas klimat-, energi- och miljöministrar vid deras möte i Turin den 29–30 april 2024 ([4]) och av G7-ledarna vid toppmötet i Apulien den 12–13 juni 2024 ([5]).

Den främsta orsaken till avskogning och skogsförstörelse är att mer skogsmark tas i anspråk som jordbruksmark för att producera råvaror som soja, nötkött, palmolja, virke, kakao, gummi och kaffe. EU är en stor ekonomi och konsument av dessa råvaror och medger att man således är delvis ansvarigt för avskogningen och skogsförstörelsen världen över och därför också har en medföljande plikt att vända situationen. Här är det också viktigt att komplettera de åtgärder som redan görs på utbudssidan med grundliga åtgärder på efterfrågesidan, så att inte efterfrågan på produkter med koppling till avskogning kommer att fortsätta driva på produktionen och undergräva ansträngningarna på utbudssidan.

EU har också i enlighet med sin Global Gateway-strategi ett åtagande att bygga mer motståndskraftiga förbindelser med omvärlden, däribland genom att investera i den gröna och den digitala omställningen, högre sociala och miljörelaterade standarder och mer hållbara värdekedjor.

([1]) Ungefär 11 % av de totala koldioxidutsläppen kommer från skogsbruk och annan markanvändning, framför allt avskogning, medan återstående 12 % är direktutsläpp från jordbruksproduktion, med ursprung i bl.a. djuruppfödning och gödselmedel.
([2]) Som framhålls i kommissionens bioekonomistrategi: https://research-and-innovation.ec.europa.eu/research-area/environment/bioeconomy/bioeconomy-strategy_sv.
([3]) Globalt mål 15.2: ”Till 2020 främja genomförandet av hållbart brukande av alla typer av skogar, stoppa avskogningen, återställa utarmade skogar och kraftigt öka nybeskogningen och återbeskogningen i hela världen.”
([4]) https://www.g7italy.it/wp-content/uploads/G7-Climate-Energy-Environment-Ministerial-Communique_Final.pdf.
([5]) https://www.g7italy.it/wp-content/uploads/Apulia-G7-Leaders-Communique.pdf.

2. EU:S FÖRORDNING OM AVSKOGNINGSFRIA LEVERANSKEDJOR

Som en del av den europeiska gröna given har kommissionen utarbetat EU:s förordning om avskogningsfria leveranskedjor (*avskogningsförordningen*) ([6]), som bygger på meddelandet från 2019 *Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar*. Avskogningsförordningen trädde i kraft den 29 juni 2023 och kommer att börja tillämpas den 30 december 2024 (den 30 juni 2025 för verksamhetsutövare som är mikroföretag eller små företag).

Avskogningsförordningen är den första lagstiftningen i sitt slag som har som syfte att helt omintetgöra den avskogning och skogsförstörelse som produktionen och konsumtionen i EU håller igång. Den är ett väsentligt verktyg för att uppfylla de globala åtagandena i de globala målen, i det globala Kunming–Montreal-ramverket för biologisk mångfald och i Parisavtalet.

Avskogningsförordningen tillämpas utan åtskillnad på utvalda råvaror och produkter som släpps ut på och exporteras från marknaden i EU, och den har utformats för att säkerställa likabehandling och icke-diskriminering enligt Världshandelsorganisationens (WTO) regler. Alla verksamhetsutövare som vill verka på EU-marknaden för de råvaror och produkter som omfattas av avskogningsförordningen måste tillämpa avskogningsfria produktionsmetoder och insyn (transparens) i leveranskedjan. Eftersom efterfrågan på avskogningsfria produkter tilltar världen över utgör avskogningsförordningen en affärsmässig möjlighet att öka handeln med sådana produkter och ge rejält större möjligheter åt hållbara verksamhetsutövare runtom i världen.

I artikel 30 i avskogningsförordningen föreskrivs ett starkt internationellt samarbete och engagemang utifrån en särskild strategisk ram. Det är en ansträngning för att lättare genomföra avskogningsförordningen, uppfylla dess mål och säkerställa en rättvis och inkluderande omställning till avskogningsfria och lagliga leveranskedjor. Följande föreskrivs i artikel 30.1 i avskogningsförordningen:

”Inom sina respektive behörighetsområden ska kommissionen på unionens vägnar, och intresserade medlemsstater, inom ramen för en samordnad strategi samarbeta med producentländer och delar därav som berörs av denna förordning, särskilt med dem som klassificerats som hög risk inom ramen för artikel 29, genom användning av befintliga och framtida partnerskap och andra relevanta samarbetsformer i syfte att gemensamt motverka de bakomliggande orsakerna till avskogning och skogsförstörelse. Kommissionen ska utarbeta en övergripande strategisk unionsram för ett sådant samarbete och överväga att mobilisera relevanta unionsinstrument.”

Fokus ligger alltså framför allt på att samarbeta med producentländerna för att lättare kunna genomföra avskogningsförordningen, med hänsyn till bl.a. relevanta hållbarhetsinitiativ och bästa praxis på nationell, regional och global nivå.

Samtidigt utökar EU samarbetet med andra länder som är stora konsumenter av råvaror som bidrar till avskogningen, i syfte att tillsammans genomföra fungerande åtgärder på efterfrågesidan som kan bidra till målet för 2030. Dessutom för EU i olika aktuella multilaterala forum en förstärkt dialog om politiska strategier och åtgärder för att stoppa avskogningen och skogsförstörelsen.

EU har ett åtagande att ändamålsenligt genomföra avskogningsförordningen genom att arbeta med producentländerna i dialog och partnerskap. EU har därför skärpt sina insatser för informationsutbyte om de olika byggstenarna i avskogningsförordningen, särskilt i samband med den särskilda flerpartsplattformen och genom tekniska diskussioner med producentländer och intressenter via bl.a. EU:s delegationer. EU bistår också med diverse stödverktyg så att de intressenter som omfattas av avskogningsförordningens regler kan göra sig redo för sina skyldigheter. Dessa omfattar bland annat

a) ett dokument med **vanliga frågor** ([7]) (som uppdateras regelbundet) som är tänkt att förtydliga många av bestämmelserna i avskogningsförordningen,

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1115 av den 31 maj 2023 om tillhandahållande på unionsmarknaden och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj).

([7]) https://environment.ec.europa.eu/publications/frequently-asked-questions-deforestation-regulation_en.

b) en **formell vägledning** som ska klargöra vissa huvudaspekter i genomförandet av avskogningsförordningen, främst hur man definierar *jordbruksanvändning*, certifiering, laglighet och andra frågor som intressenter i EU och på andra håll i världen tagit upp,

c) **EU-observatoriet med inriktning på avskogning**, ett kostnadsfritt verktyg ([8]) som kommissionen lagt fram, där alla användare kan få tillgång till vetenskapliga data om världens skogstäcke (läs mer i avsnitt 5.5).

I artikel 29.3 i avskogningsförordningen fastställs det att klassificeringen av länder (eller delar därav) som låg risk eller hög risk ”ska grunda sig på en objektiv och transparent bedömning från kommissionen, med beaktande av de senaste vetenskapliga rönen och internationellt erkända källor”. Här lägger EU stor vikt vid att utveckla ett omfattande riskklassificeringssystem, som bygger på en sund metodik för att få fram stabila, verifierbara och tillförlitliga data utifrån en omfattande bedömning av kvantitativ och kvalitativ information i enlighet med artikel 29.3 och 29.4 i avskogningsförordningen. EU har också ett åtagande att intensifiera dialogen och samarbetet med de länder som anses vara högrisländer eller riskerar att bli det, genom insatser för att sänka deras risknivåer (se bilagan).

I detta dokument fastställs denna strategiska ram, som kommer att vara grund för analysen av enskilda länder i förekommande fall.

3. MÅL MED DEN STRATEGISKA RAMEN FÖR SAMARBETE OM AVSKOGNING

Det allmänna målet med den strategiska ramen för samarbete är att, på grundval av ett antal fastställda principer och över relevanta värdekedjor, stödja det arbete som görs **tillsammans med länder och intressenter världen över** i form av insatser för att gemensamt ta itu med grundorsakerna till avskogning och skogsförstörelse, både inom och utöver avskogningsförordningens tillämpningsområde.

De särskilda målen med ramen är följande:

— Fördjupa dialogen och samarbetet om politiska strategier och åtgärder i bilaterala, regionala och internationella sammanhang samt mellan olika aktörer för att stoppa avskogningen och skogsförstörelsen, däribland i frågor om bevarande och hållbar användning av skogar och även hållbar markanvändning, råvaruproduktion, förädling, konsumtion och handel.

— Stärka samarbetet med berörda tredjeländer med sikte på ekonomiska incitament att bevara skogar och utöka investeringarna i hållbara leveranskedjor.

— Hjälpa producentländer och producentregioner, i synnerhet dem med svagare kapacitet och hög utsatthet för avskogning, i att ställa om till avskogningsfria och lagliga leveranskedjor.

— Fortsätta samarbetet med andra konsumentländer så att det kan införas ambitiösa krav på sådana länder att minimera sina bidrag till avskogning och skogsförstörelse.

Här beskrivs övergripande i ramen de viktigaste behoven och prioriteringarna vid samarbetet med tredjeländer, som underlag för de samarbetsplaner och samarbetsstrategier som EU-medlemsstaterna och EU:s institutioner för utvecklingsfinansiering har. Ramen är också tänkt att styra det eventuella genomförandet av lämpliga instrument som skulle kunna övervägas för att ge relevant stöd till genomförandet av avskogningsförordningen.

([8]) https://forest-observatory.ec.europa.eu/

Dessutom banar ramen väg för EU och EU-medlemsstaterna att fortsätta engagera sig i relevanta multilaterala forum, t.ex. konventionen om biologisk mångfald, FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), FN:s konvention om bekämpning av ökenspridning (UNCCD), livsmedels- och jordbruksorganisationen (FAO), FN:s miljöförsamling (Unea), FN:s skogsforum, Världshandelsorganisationen (WTO) samt G7, G20 och organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Det övergripande syftet är att främja en gemensam insikt om att det behövs en global omställning till en hållbar, avskogningsfri jordbruksproduktion, och vidare stärkt hållbart skogsbruk, utveckling av transparenta och avskogningsfria leveranskedjor samt politik som gör allt detta möjligt. EU och EU-medlemsstaterna kommer även att fortsätta insatserna och det gemensamma arbetet med partner på global nivå för att identifiera och komma överens om stabila standarder och definitioner som säkerställer skydd på en hög nivå för skogar och andra naturliga ekosystem och för mänskliga rättigheter i samband med det.

4. PRINCIPER FÖR DEN STRATEGISKA RAMEN FÖR SAMARBETE OM AVSKOGNING

Följande **åtta huvudprinciper** blir vägledande när EU och EU-medlemsstaterna genomför ramen.

1) **Fortsatt dialog och samarbete med berörda tredjeländer** för att utbyta praxis och insatser och hjälpa dem att åstadkomma gynnsamma förhållanden för en inkluderande och rättvis omställning till avskogningsfria leveranskedjor. Detta med hjälp av befintliga och framtida mekanismer som strukturerade dialoger, administrativa arrangemang samt befintliga avtal och bestämmelser i dessa. Samarbetet kommer även att omfatta andra åtgärder för att hjälpa partnerländerna med omställningen till mer transparenta leveranskedjor, genom att bygga upp nya eller befintliga spårbarhetssystem som säkerställer nya standarder och underlättar informationsutbyte längs leveranskedjan. Här ingår att visa upp god praxis på det digitala området, särskilt när det gäller spårbarhetslösningar via geolokalisering, i flerpartsplattformen för skydd och återställande av världens skogar. Detta är särskilt relevant för länder som klassificeras eller löper risk att klassificeras som högrisländer sett till avskogning och skogsförstörelse enligt artikel 29 (bedömning av länder).

2) **Stöd till åtgärder** inriktade på bevarande, återställande och hållbar användning av skogar, stopp för avskogning och skogsförstörelse samt övergången till hållbara produktions-, konsumtions- och handelsmetoder. Detta innefattar hållbara markanvändningsmetoder och spårbarhetssystem samt att småbrukare har tillgång till marknader, finansiering och teknik.

3) **Utnyttjande av de lärdomar som dragits och av etablerad god praxis** runtom i producent- och konsumentländerna, däribland framgångsrika samarbetsprojekt, initiativ och relevant bästa praxis från EU, t.ex. när det gäller bekämpning av olaglig avverkning, EU:s initiativ för hållbar kakao och befintliga system för certifiering och tredjepartsverifiering, inklusive spårbarhet.

4) **Främjande av medverkan** på landsnivå från alla relevanta intressenters sida som har en roll i att genomdriva hållbart jordbruk och skogsbruk och avskogningsfria leveranskedjor i producent- och konsumentländerna. Dessa intressenter utgörs bland annat av nationella och lokala myndigheter, den privata sektorn inklusive småbrukare och producentorganisationer, civilsamhället, lokalsamhällen och urfolk.

5) **Människorättscentrerad strategi** som skyddar de rättigheter som förknippas med avskogning eller skogsförstörelse, däribland rättigheterna för urfolk, lokalsamhällen och innehavare av hävdvunnen markbesittningsrätt, och som även framhåller dessa parters roll i att skydda skogar.

6) **Insyn och tillgång till information**. Detta innefattar allmänhetens deltagande i beslutsfattande, allmänhetens tillgång till relevanta handlingar angående skogs- och jordbrukets leveranskedjor och till rättslig prövning (tillgång till administrativa eller rättsliga förfaranden för att granska myndigheternas beslut, handlingar eller underlåtenhet att handla).

7) **Synergier med andra politiska EU-initiativ**, bl.a. initiativ inriktade på tvångsarbete, hållbar finansiering, tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet samt mer omfattande miljöpolitik och EU:s Global Gateway.

8) **Samarbete med relevanta utvecklingspartner** för att underlätta komplementaritet och ömsesidigt stärkande stöd.

5. PRIORITERADE ÅTGÄRDSOMRÅDEN

I en insats för att underlätta omställningen till en avskogningsfri global värdekedja, och i enlighet med målen i EU:s Global Gateway, håller EU och EU-medlemsstaterna nu på att tillsammans sätta in det stöd och den samordning som behövs för att säkert få till en inkluderande och rättvis omställning till avskogningsfria och lagliga värdekedjor till och från EU. För detta har det fastställts fem övergripande områden med prioriterade behov. De är vägledande och kommer att analyseras närmare på lands- och regionsnivå.

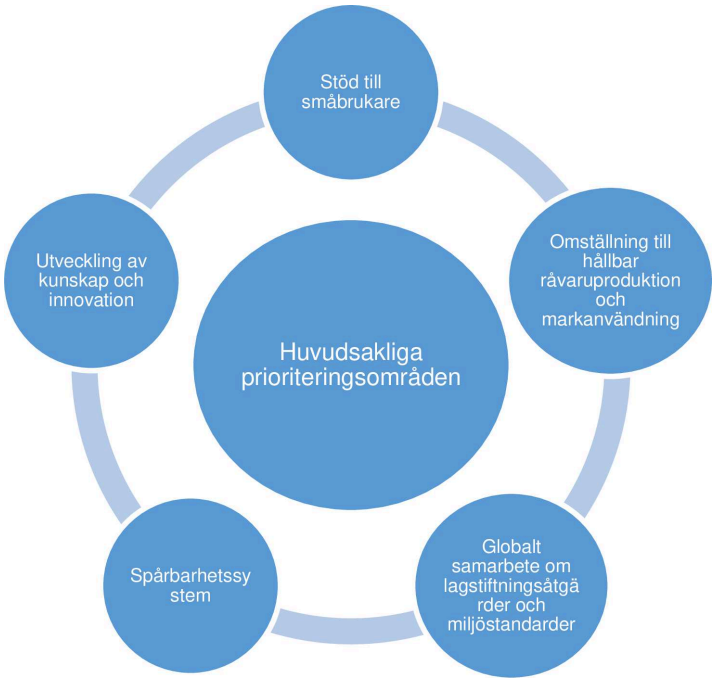

5.1 Stöd till småbrukare

Småbrukare står för en betydande andel av den globala produktionen av många av produkterna och råvarorna i avskogningsförordningen. De rättsliga skyldigheterna i avskogningsförordningen gäller för de verksamhetsutövare och handlare som släpper ut och tillhandahåller produkter på marknaden i EU. Eftersom verksamhetsutövarna kommer att behöva information från tidigare led i leveranskedjorna kan de emellertid be småbrukarna att lämna en begränsad uppsättning information. Producenternas huvuduppgifter är att säkerställa att produktionen är laglig, undvika att omvandla sin skogsmark till jordbruksmark och tillhandahålla geolokaliseringsdata, som kan erhållas utan omfattande tekniska medel och bara behöver fastställas en gång. De behöver inte utöva tillbörlig aktsamhet.

I tillämpliga fall och i enlighet med uppsatta prioriteringar för EU-samarbete, stöder EU och medlemsstaterna småbrukarnas inkludering i de avskogningsfria leveranskedjorna. Kraven på spårbarhet i avskogningsförordningen bör gynna småbrukarna genom att de gör leveranskedjorna mindre komplicerade, öppnar nya marknadsmöjligheter och åstadkommer mer rättvisa priser.

Möjliga åtgärder kan vara tekniskt bistånd och utbildning, t.ex. om hållbara jordbruks- och markanvändningsmetoder, om spårbarhet och om tillgång till finansiering och relevant utrustning/teknik.

EU kommer också att försöka inkludera småbrukare och/eller lyfta fram deras intressen i EU:s bilaterala dialoger med de relevanta myndigheterna i partnerländerna och i de specifika stödåtgärderna, som Team Europe-initiativet om avskogningsfria värdekedjor (se nedan 6.2.1).

Ruta 1: AL-INVEST Verde

AL-INVEST Verde ([9]) är ett långvarigt EU-finansierat program som genomför åtgärder i tolv länder i Latinamerika. I den nuvarande sjätte omgången hjälper programmet länderna i omställningen till en koldioxidsnål, resurseffektiv och mer cirkulär ekonomi och främjar hållbara produktionsmodeller. Programmet har tre huvudkomponenter, nämligen 1) innovation och grön omställning för små och medelstora företag, 2) tekniskt stöd till den offentliga sektorn och 3) användning av immateriella rättigheter för hållbar utveckling.

T.ex. inom ramen för komponenten för små och medelstora företag hjälper kommissionen sådana företag att utöka sina marknadsföringsmöjligheter enligt EU:s nya standarder och förordningar genom att övergå till renare och effektivare produkter, processer och tjänster, medan länderna antar mer hållbara konsumtionsmönster.

Ruta 2: EUDR Engagement i Sydostasien

Projektet *EUDR Engagement* för samarbete med Indonesien, Malaysia, Laos, Thailand och Vietnam för att främja bättre insikt om och kapacitetsuppbyggnad kring EU:s strategi att minska avskogning och skogsförstörelse som drivs av EU ([10]) är inriktat på dialog med och utbildning av politiska intressenter, småbrukare, den privata sektorn och civilsamhället kring avskogningsförordningens centrala krav på spårbarhet i Sydostasien.

5.2 **Stöd till utveckling av system för spårbarhet med hög standard**

Tillsammans med system för certifiering och tredjepartsverifiering kan system för spårbarhet med hög standard göra det lättare för verksamhetsutövarna att följa de relevanta kraven för marknadstillträde samtidigt som deras insatser på fältet uppmärksammas. EU kan ägna sig åt dialog och tekniskt samarbete på nationell, regional och global nivå med relevanta intressenter. Dessa samarbetsformer bör bygga på ett transparent utbyte av information, uppgifter och bästa praxis. Målet är att identifiera, utveckla och/eller stärka relevanta system, med fokus på insyn och spårbarhet, och säkerställa att de fungerar tillsammans och genomförs ändamålsenligt.

EU hjälper partnerländerna att förbättra sina befintliga system för spårbarhet med hög standard, med fokus på avskogningsfria leveranskedjor grundade på FAO:s definitioner och laglighet. Här kan EU finansiera gemensamma analyser med partnerländer (på begäran) för att fastställa luckor, tillsammans med viktiga rekommendationer om ytterligare steg för anpassning, i syfte att underlätta informationsinsamling för alla relevanta intressenter.

Flera program inom det globala Team Europe-initiativet om avskogningsfria värdekedjor, t.ex. SAFE, initiativet för hållbar kakao och AL INVEST Verde, ger redan konkret stöd till nationella och lokala spårbarhetssystem i partnerländerna.

([9]) https://alinvest-verde.eu/en_gb/
([10]) https://zerodeforestationhub.eu/projects/eudr-engagement/

Programmet för hållbart jordbruk för skogsekosystem (SAFE) som finansieras av EU, Tyskland och Nederländerna ger stöd till spårbarhetssystem på nationell och lokal nivå i olika producentländer. I Brasilien stöder SAFE utvecklingen av ett spårbarhetssystem i nötkreaturssektorn genom en process för flerpartsdialog inom ramen för den brasilianska koalitionen för klimat, skogar och jordbruk. Dessutom har SAFE som syfte att stödja det brasilianska jordbruksministeriet när det genomför sin nationella spårbarhetsplattform som täcker många olika råvaror, *AgroBrasil + Sustentável*.

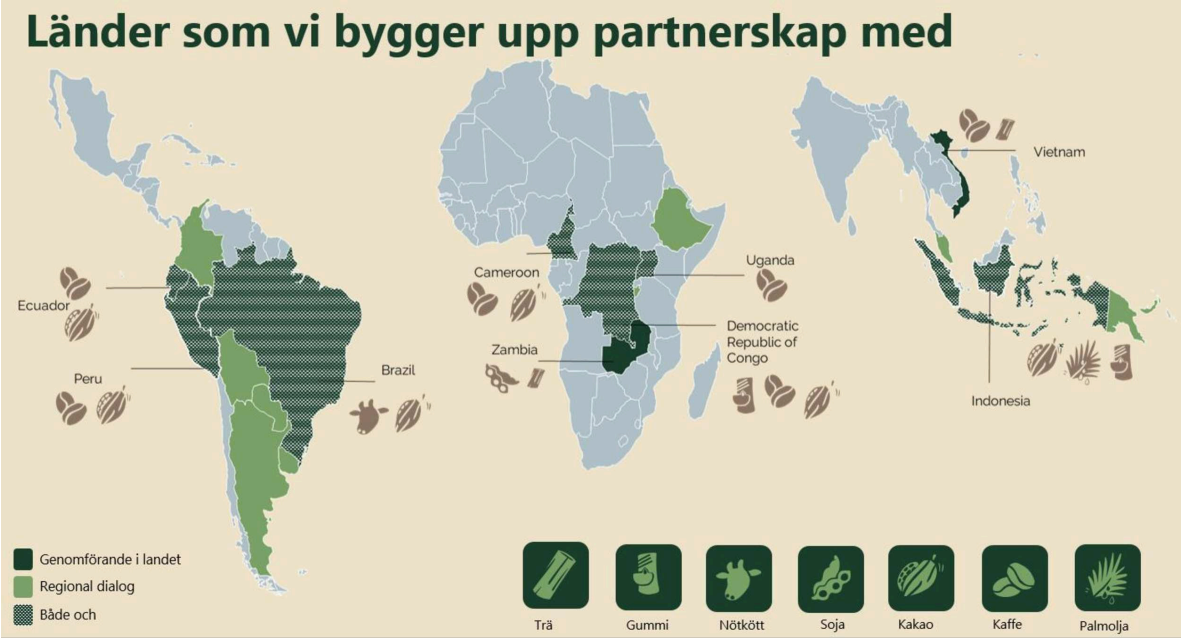

5.3 Omställning till hållbar råvaruproduktion och markanvändning

Att effektivisera användningen av jordbruksmark och ställa om till mer hållbara metoder för jordbruksproduktion kan påskynda kampen mot avskogning. EU har ett åtagande att utveckla och stödja genomförandet av innovativa och/eller alternativa metoder som når en balans mellan att skydda ekosystemen och tillgodose den globala efterfrågan på viktiga jordbruksråvaror.

Kommissionen finansierar redan en lång rad program och projekt som går ut på att stödja partnerländerna i deras omställning till hållbar och avskogningsfri jordbruksproduktion, bland annat genom att ge småbrukare tillgång till tekniskt stöd och kapacitetsuppbyggnad.

Ruta 3: EU:s initiativ för hållbar kakao

EU:s initiativ för hållbar kakao ([11]) inleddes 2020 och är en flerpartsdialog mellan EU, Elfenbenskusten, Ghana och Kamerun om ekonomisk, miljörelaterad och social hållbarhet i kakaosektorn. Det är ett flaggskeppsinitiativ inom EU:s gröna giv och är uppbyggt kring följande två centrala pelare:

1. En inkluderande flerpartsdialog, **Cocoa Talks** [kakaosamtalen], som kommissionen anordnar för att skapa samförstånd och identifiera prioriterade åtgärder för sektorn.

2. Ekonomiskt och tekniskt stöd främst genom ett **regionalt program för hållbar kakao** (*Sustainable Cocoa Programme*) på 25 miljoner euro för att stärka resurserna i Elfenbenskusten, Ghana och Kamerun så att de kan göra framsteg med de åtgärdspunkter som fastställts genom flerpartsdialogen. Programmet har kompletterats med ytterligare resurser på landsnivå. Till verksamheterna hör kapacitetsuppbyggnad för att övervaka avskogning, utveckling av spårbarhetssystem, förbättring av offentliga/privata standarder och certifiering för kakaoproduktion samt bedömning av särskilda jordbruksmetoder såsom skogsjordbruk.

Dialogen nådde sin höjdpunkt i juni 2022, då intressenterna godkände färdplanen för hållbar kakao och upprättade en färdplan för den s.k. alliansen för hållbar kakao.

5.4 **Globalt samarbete om lagstiftningsåtgärder och miljöstandarder**

För att nå det slutliga målet att stoppa den globala avskogningen blir det nödvändigt med politisk dialog med andra stora konsumentmarknader. EU har ett nära samarbete med partnerländer som också är konsumentländer, och med intressenterna i deras leveranskedjor, i insatser i multilaterala forum för att uppnå de gemensamma avskogningsmålen. Detta gör man genom att identifiera och utveckla bästa praxis och teknik, lagstiftningsåtgärder, högre miljöstandarder, tillbörlig aktsamhet och socialt ansvar för företagen samt möjligt gemensamt stöd till småbrukarna och deras roll i de avskogningsfria leveranskedjorna. Här siktar EU på att fler ska ta till sig strategin för att bekämpa avskogningen, och även på att fler ska bli medvetna om behovet av att globalt stärka de avskogningsfria leveranskedjorna med hjälp av bl.a. FAO:s internationellt använda definitioner, med syftet att uppfylla gemensamma internationella åtaganden om klimat och biologisk mångfald. EU kommer också att använda instrument som stöder offentliga förvaltningar, främst när det gäller att tillnärma, tillämpa och genomföra EU-lagstiftningen och att göra det lättare att dela EU:s bästa praxis vidare till partnerländerna så de kan höja sina miljöstandarder. Exempelvis finns EU:s instrument för institutionsuppbyggnad, Taiex (byrån för tekniskt bistånd och informationsutbyte) ([12]) och Twinning ([13]), där sakkunniga från den offentliga sektorn i EU-medlemsstaterna och partnerländerna kan samarbeta genom peer-to-peer-verksamhet.

5.5 **Utveckling av kunskap och innovation**

Inom ramen för EU:s ramprogram för forskning och innovation vill EU ta fram ny kunskap och nya vetenskapliga data och även utveckla innovativa lösningar och innovativ teknik som kan underlätta omställningen till hållbar jordbruksproduktion, hållbar markanvändning och avskogningsfria leveranskedjor, påskynda kampen mot avskogning världen över och stimulera till en cirkulär hållbar bioekonomi.

([11]) https://africa-knowledge-platform.ec.europa.eu/story_life_cycle.
([12]) https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/funding-and-technical-assistance/taiex_sv.
([13]) https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/funding-and-technical-assistance/twinning_sv.

Mer specifikt har EU inrättat **EU-observatoriet med inriktning på avskogning** ([14]) **och skogsförstöring** under ledning av det gemensamma forskningscentrumet. Observatoriet tillhandahåller tillgängliga vetenskapliga data om förändringar av världens skogstäcke och om handeln med de råvaror som omfattas av avskogningsförordningen, och det kan fungera som underlag för offentliga organ, konsumenter och den privata sektorn. De kartor som observatoriet tagit fram har inget rättsligt värde, men de utgör ett värdefullt stödverktyg för riskbedömning och för att hjälpa verksamhetsutövare att följa avskogningsförordningen (men de påverkar inte skyldigheten att utöva tillbörlig aktsamhet). Observatoriet bygger på och kommer att fortsätta bygga på befintliga övervakningsverktyg, däribland Copernicusprodukter och andra offentligt eller privat tillgängliga källor, samt på ett nära utbyte och samarbete om bevisning med partnerländerna. Det kommer även att eftersträva synergier med den relevanta politiska utvecklingen i övrigt, t.ex. EU-lagen om skogsövervakning och skogsinformationssystemet för Europa (Fise).

Ruta 4: Framgångshistorier från Europeiska forskningsrådet, finansierade inom ramen för EU:s ramprogram för forskning och innovation Horisont 2020 och Horisont Europa

I projektet INCLUDE ([15]) (2016–2021) analyserades avskogningens konsekvenser för marginaliserade grupper som småbrukare och urfolk, genom en närmare titt på regionen Chaco Salteño i Argentina.

I projektet FORESTPOLICY ([16]) (2021–2026) undersöks om företags policyer för att stoppa avskogning bidrar till att bromsa skogsavverkning och om miljöeffektivitet har som baksida att fattigare jordbrukare utestängs eller tvärtom gynnar dem. Projektet ska också identifiera orsakerna bakom både lyckade och misslyckade policyer för leveranskedjan.

I projektet SUSTAINFOREST ([17]) (2021–2026) analyseras ekologiskt och ekonomiskt viktiga skogspartiers interaktiva roll i jordbrukslandskapen i regnskogs- och savannzonerna i Togo, Benin, Nigeria och Kamerun.

6. **GENOMFÖRANDEVERKTYG**

6.1 **Uppsökande verksamhet och dialog**

För att uppfylla principerna och målen i ramen kommer EU att göra avskogningsförordningen och den mer omfattande kampen mot global avskogning och skogsförstörelse till en integrerad del av EU:s arbete och insatser med grön diplomati. I detta syfte kommer EU först och främst att driva en öppen, uppriktig och strategisk dialog med partnerländerna och partnerregionerna, med hjälp av relevanta bilaterala, biregionala och internationella forum.

De respektive dialogforumen omfattar följande verksamhet:

— **Internationellt** kommer EU att fortsätta engagemanget mot avskogning och tillhörande uppsökande verksamhet i samband med G7 och G20, OECD, UNFCCC, UNCCD, konventionen om biologisk mångfald, FAO och WTO, samt i andra relevanta forum.

— **Regionalt och bilateralt** håller EU på att införa frågan om avskogning i alla relevanta samarbetsramar för politisk dialog, däribland formella politiska och sektoriella dialoger, gröna allianser och partnerskap samt projekt för tekniskt stöd, och bygger då i mesta möjliga mån på befintliga mekanismer och processer.

— **EU:s frihandelsavtal** och **avtal om ekonomiskt partnerskap** med partnerländerna och partnerregionerna utgör ytterligare plattformar för dialog och samarbete om hållbarhetsfrågor, däribland avskogning, där de behöriga myndigheterna och civilsamhället deltar på båda sidor.

([14]) https://forest-observatory.ec.europa.eu/forest/gfc2020.
([15]) https://cordis.europa.eu/project/id/681518.
([16]) https://cordis.europa.eu/project/id/949932.
([17]) https://cordis.europa.eu/project/id/101001200.

— På **expertnivå** startade kommissionen i oktober 2020 en **flerpartsplattform för skydd och återställande av världens skogar**, som fungerar som forum för utbyten mellan konsument- och producentländer, civilsamhällets organisationer och branschorganisationer i samband med genomförandet av avskogningsförordningen. Plattformen har regelbundna möten och är öppen för alla intressenter i partnerländer som önskar delta.

***Ruta 5*: Flerpartsplattformen för skydd och återställande av världens skogar**

År 2020 inrättade kommissionen en flerpartsplattform för skydd och återställande av världens skogar, i syfte att engagera intressenter, forskare och tredjeländer i lagstiftningsprocessen. Möten inom plattformen äger rum regelbundet. Via flerpartsplattformen är deltagarna, inklusive partnerländerna, med i lagstiftningsprocessen genom särskilda workshoppar, uppdateringar från kommissionen och förfrågningar om återkoppling och underlag. Under övergångsperioden hålls regelbundna möten så att alla relevanta frågor inför avskogningsförordningens genomförande säkert diskuteras och intressenternas synpunkter kommer fram. Detta kommer att fortsätta under genomförandefasen. På plattformen utbyts även bästa praxis t.ex. när det gäller spårbarhet och småbrukare.

Utöver medlemsstaterna deltar företrädare för alla partnerländer, för civilsamhället och för relevanta näringslivssektorer.

Detaljerad information, inklusive dagordningar, protokoll, alla presentationer och annat relevant material finns på webbplatsen för kommissionens register ([18]).

6.2 **Särskilda initiativ**

Utöver uppsökande verksamhet och dialog kommer EU att fortsätta ge stöd och bedöma ytterligare åtgärder för avskogningsfria värdekedjor i nära samarbete och samordning med medlemsstaterna genom en Team Europe-strategi ([19]). Dessutom kommer EU att fördjupa samarbetet med institutionerna för utvecklingsfinansiering och med den privata sektorn för att samla på sig långsiktiga investeringar i avskogningsfria värdekedjor, i linje med målen i EU:s Global Gateway-strategi. EU kommer också att fortsätta främja partnerskapen med relevanta internationella institutioner (t.ex. WTO, OECD, Världsbanken, UNEP och FAO) för att påskynda den globala rörelsen mot avskogning.

6.2.1 *Team Europe-initiativet om avskogningsfria värdekedjor*

Under UNFCCC COP28 lanserade EU och dess medlemsstater ett globalt Team Europe-initiativ om avskogningsfria värdekedjor, med följande operativa delar som ska underlätta en inkluderande omställning till hållbar och avskogningsfri produktion i partnerländerna:

a) **TEI Hub**, ”navet för Team Europe-initiativet”, med information och uppsökande verksamhet till partnerländerna om avskogningsfria värdekedjor, och kunskapshantering för att samordna EU:s och medlemsstaternas relevanta befintliga projekt med kommande verksamhet inriktad på Team Europe-initiativets mål. Detta ska säkerställa att initiativets olika verksamheter för avskogningsfria värdekedjor i producentländerna anpassas bättre efter varandra och att man hittar luckor och undviker redundans.

b) **Programmet för hållbart jordbruk för skogsekosystem (SAFE)** är den viktigaste pelaren i Team Europe-initiativet, med pågående verksamhet i Brasilien, Ecuador, Indonesien och Zambia. Arbete pågår för att stödja Vietnam, och Demokratiska republiken Kongo tillkommer under 2024. Programmet är inriktat på stöd till småbrukare i deras omställning till hållbara och avskogningsfria värdekedjor, och på att hjälpa producentländerna att skapa gynnsamma förhållanden för tillträde till EU-marknaden. SAFE kommer att utökas ytterligare med kommande bidrag från medlemsstaterna.

([18]) https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=sv&groupID=3282.
([19]) För perioden 2021–2024 avsatte EU en miljard euro i bidrag för att skydda, återställa och hållbart förvalta skogar i partnerländerna, och 2,5 miljarder euro i bidrag för att stödja hållbart jordbruk.

c) Den **tekniska faciliteten för avskogningsfria värdekedjor** är ett flexibelt och efterfrågestyrt instrument som hjälper producentländerna med expertkunskaper om tekniska krav, t.ex. geolokalisering, kartläggning av markanvändning och spårbarhet, med särskilt fokus på att inkludera småbrukare. Dessa verksamheter kommer att samordnas i hög grad med EU:s delegationer och anpassas genom TEI Hub efter redan befintliga projekt som SAFE, för att skapa synergier och undvika dubbelarbete.

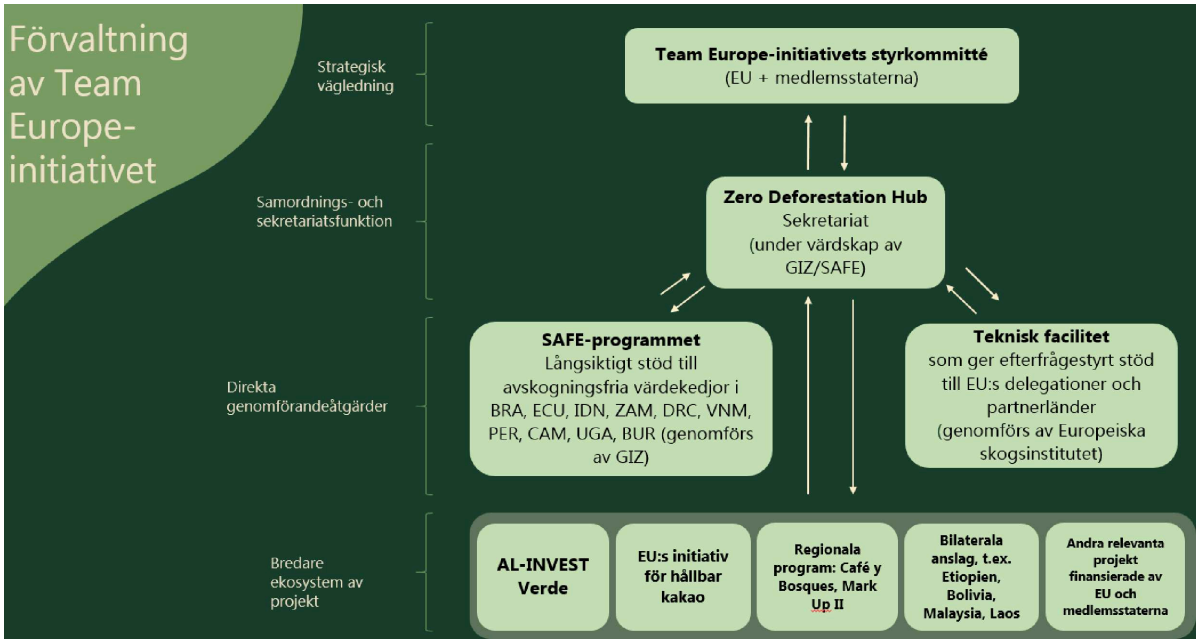

6.2.2 *Skogspartnerskap*

Inom ramen för EU:s Global Gateway-strategi driver EU **skogspartnerskap** med likasinnade partnerländer, så att de får en långsiktig helhetsram för att bevara sina skogar samtidigt som man skapar värde för dem och åstadkommer socioekonomisk utveckling. Skogspartnerskapen fokuserar på att förbättra skogsförvaltningen, med många olika intressenter delaktiga, och på att stärka de skogsbaserade värdekedjorna, stimulera till stabila och lagliga företagsklimat och säkerställa hållbarhet i handeln med skogsprodukter med tonvikt på laglighet, hållbarhet och stopp för avskogningen.

Mer specifikt kan skogspartnerskapen hjälpa partnerna att ta till sig tillämpliga lagstiftningsstandarder och övriga standarder och anpassa sig till dem. Partnerskapen kommer att bidra till att utveckla och genomföra spårbarhetssystem för skogsprodukter, däribland genom att bygga på lovande erfarenheter i samband med de frivilliga partnerskapsavtalen inom handlingsplanen för skogslagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt) ([20]), och deras laglighetsförsäkringssystem för timmer. Avskogningsförordningen bygger på erfarenheterna från EU:s timmerförordning och Flegtförordningen ([21]), och omfattar ytterligare krav utöver laglighet för att säkerställa att timmer som släpps ut på EU-marknaden är avskogningsfritt. Skogspartnerskapen är även tänkta att stärka de ekonomiska incitamenten för högre miljöstandarder, förbättrat företagsklimat och tillgång till finansiering. Partnerskapen ska ge partnerländerna hjälp att stoppa avskogningen och skogsförstörelsen genom att genomföra sina nationella fastställda bidrag enligt Parisavtalet om klimatförändringar och sina nationella strategier och handlingsplaner för biologisk mångfald inom ramen för det globala ramverket för detta. EU har redan ingått skogspartnerskap med Guyana, Honduras, Mongoliet, Kongo, Uganda och Zambia, och man håller på att utforska möjligheterna till fler partnerskap med hjälp av erfarenheter som är relevanta för EU på området.

([20]) Konsekvensbedömning om minimering av risken för avskogning och skogsförstörelse i samband med produkter som släpps ut på EU:s marknad (https://environment.ec.europa.eu/topics/forests/deforestation/regulation-deforestation-free-products_sv) (inte översatt till svenska) och kontroll av ändamålsenligheten för EU:s timmerförordning och Flegtförordningen (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/ALL/?uri=CELEX:52021SC0328) (inte översatt till svenska).

([21]) Konsekvensbedömning om minimering av risken för avskogning och skogsförstörelse i samband med produkter som släpps ut på EU:s marknad och kontroll av ändamålsenligheten för EU:s timmerförordning och Flegtförordningen.

6.2.3 *Andra relevanta initiativ*

EU har andra program för att stödja hållbart skogsbruk och småbrukare inom ramen för Global Gateway-strategin och Europeiska fonden för hållbar utveckling. Se särskilda exempel i Latinamerika i **ruta 4**.

Dessutom kommer det att drivas en kompletterande strategi med de kommande stödåtgärder som är kopplade till **EU-direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet**, så snart det har börjat tillämpas. Därför kommer EU att bland annat ge stöd till regeringar, den privata sektorn och civilsamhället i tredjeländer för att parterna lättare ska ta till sig de respektive kraven i avskogningsförordningen och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och deras fördelar (t.ex. sett till bättre skydd av mänskliga rättigheter, arbetstagarrättigheter och miljö, lokalsamhällenas deltagande, stabila leveranskedjor, ökad resiliens etc.), samtidigt som man även tar upp de särskilda utmaningarna som viktiga intressenter träffar på. Här blir Team Europe-initiativet om hållbarhet i globala värdekedjor särskilt relevant som stöd när tredjeländer ska genomföra direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet. Exempelvis kommer initiativets helpdesk att dela relevant information och ge vägledning samt samarbeta med TEI Hub om avskogningsfria värdekedjor, efter vad som är lämpligt.

EU ger även **riktat stöd på landsnivå** med hänsyn till de faktiska behoven i producentländerna och de tilldelade ekonomiska anslagen inom instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (NDICI).

Slutligen håller **EU:s institutioner för utvecklingsfinansiering**, och även de internationella finansinstituten, på att utöka åtagandet för fler långsiktiga investeringsportföljer i avskogningsfria leveranskedjor. Exempelvis har Europeiska investeringsbanken i december 2022 utfärdat en särskild vägledning om att öka finansieringen till skogsbrukssektorn ([22]).

Ett konkret exempel är projektet för inkluderande och hållbara skogar i Marocko ([23]), där EIB beviljade ett lån på 100 miljoner euro till stöd för inkluderande och hållbar utveckling av Marockos skogar. Åtgärden stöder strategin för Marockos skogar 2020–2030, och kommer att genomföras under en femårsperiod av Marockos vatten- och skogsmyndighet (ANEF). I Moldavien har dessutom EU i samarbete med Världsbanken gett stöd för att utarbeta och bekosta ett nationellt nybeskogningsprogram ([24]). Det nationella programmet för utvidgning och rehabilitering av skogar, antaget 2023, beräknas kosta nästan 759 miljoner euro ([25]). EU och Världsbanken samarbetar regionalt i länderna i det östliga partnerskapet för att förbättra regelverket och kapaciteten att arbeta mot avskogning som delar av respektive pelare i programmet EU4Environment.

([22]) https://www.eib.org/sv/publications/20220173-forests-at-the-heart-of-sustainable-development.

([23]) https://www.eib.org/en/press/all/2023-558-maroc-bei-monde-100-millions-forets-inclusives-durables#:~:text=The%20EIB%20has%20granted%20a%20loan%20of%20%E2%82%AC100,the%20National%20Agency%20for%20Water%20and%20Forests%20%28ANEF%29.;. https://www.eib.org/en/projects/all/20220943.

([24]) https://www.worldbank.org/en/news/feature/2024/05/21/investing-in-moldova-s-forest-biodiversity-to-build-a-more-sustainable-future.

([25]) https://www.eu4environment.org/news/how-the-european-union-jointly-with-the-world-bank-helps-moldova-green-its-landscapes/

Ruta 6: EU:s Global Gateway-strategi – Exempel på pågående program och initiativ med fördelar för hållbara skogar och hållbara jordbruksvärdekedjor i Latinamerika

— **AMAZONIA +** är ett EU-finansierat program som lanserades 2023 för att ge länderna i Amazonbäckenet (Bolivia, Brasilien, Colombia, Ecuador, Guyana, Peru, Surinam och Venezuela) bättre kapacitet att bekämpa avskogning och skogsförstörelse genom att arbeta med lokala, regionala och nationella regeringar samt med lokalsamhällen och urfolk.

— **FIVE GREAT FORESTS OF MESOAMERICA** (Mesoamerikas fem stora skogar) är ett Team Europe-initiativ som hjälper till att skydda de sista kvarvarande stora skogarna i regionen. Fokus ligger på att tillhandahålla vetenskapliga data om dessa skogars tillstånd genom att utnyttja EU:s rymdprogram, på ändamålsenlig skogsförvaltning och avskogningsfria värdekedjor samt på miljörättigheter.

— Inom ramen för programmet EUROCLIMA (inlett 2008) stöder EU bland annat sektorn för skog, biologisk mångfald och ekosystem i 18 länder i Latinamerika. Fokus har legat på innovativa projekt och institutionell kapacitet att bevara naturresurser, öka ekosystemens koldioxidbindning och göra de naturberoende folken mer resilienta mot klimatförändringarnas påverkan, i samstämmighet med den offentliga politiken. EU har också bidragit till att skapa en regional plattform för urfolk, inom organisationen för fördraget om samarbete i Amazonas, så att det tas hänsyn till deras traditionella kunskaper och seder i statligt ledda insatser för skydd av biologisk mångfald och anpassning till och begränsning av klimatförändringarna.

***Ruta 7*: Terre Verte-programmet om hållbart jordbruk och skogsbruk**

År 2022 antog kommissionen ett nytt program ([26]) på 115 miljoner euro till stöd för en ekologisk, inkluderande och innovativ utveckling av Marockos jordbruks- och skogsbrukssektor. Programmet *Terre Verte* är tänkt att bidra till Marockos nationella strategier ”Grön generation” och ”Marockanska skogar”, som omfattar perioden 2020–2030, genom att främja en ekologisk omställning som bidrar till att skapa anständiga arbetstillfällen i jordbruks- och skogsbrukssektorn i Marocko. Detta är en del av det gröna partnerskapet mellan EU och Marocko, som är det första EU-initiativet av detta slag med ett partnerland. Det är avsett att ge den europeiska gröna given en ytterligare utrikes dimension genom åtgärder på fältet, och det förväntas bli en förebild för liknande partnerskap med andra, bl.a. afrikanska, länder.

7. **SLUTSATS**

Ramen utgör en omfattande struktur för samarbete med partnerländerna om avskogningsförordningen, som en del i den gemensamma globala utmaningen att stoppa avskogningen.

Ramen är inriktad på samarbete med målet att genomföra avskogningsförordningen, det globala åtagandet att enligt målen för hållbar utveckling stoppa avskogningen 2020 samt åtagandet från COP26 i Glasgow att stoppa och vända skogsförlusten senast 2030.

Samarbetets huvudmål är att främja en rättvis och inkluderande omställning till avskogningsfria leveranskedjor i jordbruket där ingen lämnas utanför. EU kommer att fortsätta samarbeta med partner och intressenter om fungerande åtgärder på efterfråge- och utbudssidan och om deras pågående insatser i riktning mot hållbarhet, och hjälpa dem att ta till sig gällande standarder och anpassa sig till dem.

Samarbetet genomförs genom uppsökande verksamhet, politisk och strategisk dialog, särskilda stödåtgärder inklusive tekniskt stöd, investeringar och kunskaps- och innovationsutveckling.

([26]) https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/news/eu-morocco-green-partnership-commission-adopts-key-programme-support-agricultural-and-forestry-2022-10-25_en#:~:text=The%20programme%20%E2%80%9CTerre%20Verte%E2%80%9D%20aims%20to%20contribute%20to,in%20Morocco%20in%20the%20agricultural%20and%20forestry%20sector.

Samarbetet omfattar många olika intressenter, bl.a. regionala, nationella och lokala myndigheter, centrala aktörer inom värdekedjorna inklusive storföretag, handlare, småbrukare och konsumenter samt civilsamhället, urfolk och lokalsamhällen.

Kommissionen kommer att fortsätta arbeta tillsammans med medlemsstaterna och EU:s institutioner för utvecklingsfinansiering för ett välfungerande samarbete. Man kommer också att främja ett mer ingående samarbete med relevanta internationella organisationer.

Ett framgångsrikt samarbete hänger emellertid även på EU-partnernas åtagande att uppfylla de globala målen att stoppa avskogningen genom nationella insatser för att utveckla en hållbarhetsdriven politik för produktion och krav på tillbörlig aktsamhet och genom att tillsammans förespråka högre miljöstandarder i internationella sammanhang.

BILAGA

Allmänna principer för riktmärkesmetodiken

Europeiska kommissionen håller på att utarbeta ett system för riktmärkning av länder, i enlighet med sina skyldigheter enligt avskogningsförordningen (bl.a. kraven i artikel 29), och en första förteckning som kommer att offentliggöras i en genomförandeakt. Under den processen kommer kommissionen att samarbeta med relevanta partnerländer. Förteckningen kommer att uppdateras regelbundet mot bakgrund av nya styrkande underlag.

För att säkerställa fullständig insyn innan genomförandeakten offentliggörs, med den förteckning som lagstiftningen kräver, delar kommissionen härmed de allmänna principerna för riktmärkesmetodiken.

Systemet i fråga är avsett att klassificera länder som **låg, normal eller hög risk**, vilket underlättar verksamhetsutövarnas processer för tillbörlig aktsamhet och gör att de behöriga myndigheterna ändamålsenligt kan övervaka och kontrollera efterlevnad. Dessutom fungerar systemet som incitament för producentländerna att göra sina jordbruksproduktionssystem mer hållbara och minimera deras avskogningseffekter. Det gör även att kommissionen kan ägna sig åt samråd och dialoger med prioriterade länder.

Kommissionens metodik är fast förankrad i ett åtagande för **rättvisa, objektivitet och öppenhet**. Den vilar på **kvantitativa kriterier** på grundval av vetenskaplig bevisning och senast tillgängliga internationellt erkända uppgifter, främst från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) bedömning *Global Forest Resources Assessment*. Genom att fokusera på dessa mätbara faktorer ser kommissionen till att klassificeringsprocessen är grundad i stabila uppgifter, samtidigt som den kombineras med en metodik för en **kvalitativ bedömning** där så är relevant.

Metodiken för att klassificera länder som lågrisländer inbegriper en noggrann **kvantitativ bedömning**, i enlighet med kriterierna i artikel 29.3 i avskogningsförordningen, där avskogningen undersöks både i absoluta termer (hektar skog som förloras per år) och relativa termer (procentandel skogstäcke som förloras årligen), med beaktande av den globala genomsnittliga bruttoavskogningen. Se nedan en visuell översikt av den kvantitativa bedömningen.

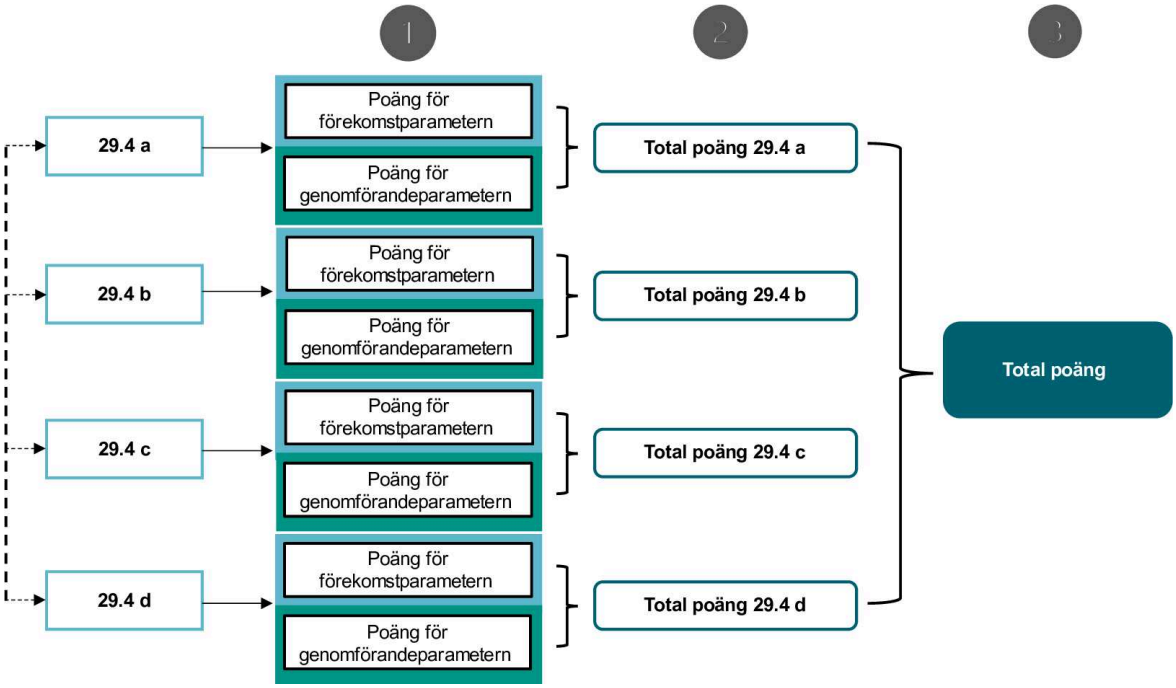

Enligt metodiken klassificeras de flesta av världens länder som lågrisländer. Det ger möjlighet att rikta in de kollektiva insatserna för att skydda skogarna i geografiska områden med mer akuta avskogningsutmaningar. Det medför även uppnåeliga mål för de länder som behöver bättra sig, och minskar kostnaderna för verksamhetsutövarna.

När det gäller länder med hög risk ägnas i den kategorin, fram tills klassificeringen ses över nästa gång, särskild uppmärksamhet åt länder som är föremål för sanktioner från FN:s säkerhetsråd och EU:s råd, p.g.a. särskilda svårigheter att utöva tillbörlig aktsamhet längs dessa länders värdekedjor.

Alla andra länder som inte klassificeras som låg- eller högrisländer placeras i kategorin normal risk. För den riskkategorin går det att i riktmärkningsmetodiken särskilt uppmärksamma de länder som ligger längst ner eller högst upp i kategorin, både i absoluta termer (hektar förlorad skog per år) och relativa termer (procentandel skogstäcke som förloras årligen). Kommissionen kommer att prioritera samarbetet med dessa länder. Samtidigt kan kommissionen samarbeta med andra länder, i synnerhet länder som har betydande handel med EU med de råvaror som berörs av avskogningsförordningen.

En **kvalitativ metodik** kommer att stödja de dialoger som ska hållas med dessa länder, med målet att förbättra deras avskogningssituation och eventuellt undvika klassificering som högrisländer, däribland bedömningar på regional nivå i relevanta fall.

I den kvalitativa bedömningen beaktas kriterierna i artikel 29.4 i avskogningsförordningen, mer specifikt information som lämnats in om huruvida det nationellt fastställda bidraget i enlighet med UNFCCC på ett ändamålsenligt sätt omfattar utsläpp från och upptag inom jordbruk, skogsbruk och markanvändning, avtal och andra instrument mellan det berörda landet och EU och/eller EU-medlemsstater som avser avskogning och skogsförstörelse och som syftar till att relevanta råvaror och relevanta produkter lättare ska kunna uppfylla kraven i artikel 3 och dessa avtals och andra instruments faktiska genomförande; huruvida landet har lagstiftning på området, tillgång till och insyn i relevanta data om efterlevnad eller ändamålsenligt verkställande av lagar som skyddar de mänskliga rättigheterna och rättigheterna för urfolk, lokalsamhällen och andra innehavare av hävdvunnen besittningsrätt samt sanktioner som FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd infört mot import och export av relevanta råvaror och relevanta produkter. Se nedan en visuell översikt av den kvalitativa bedömningen.

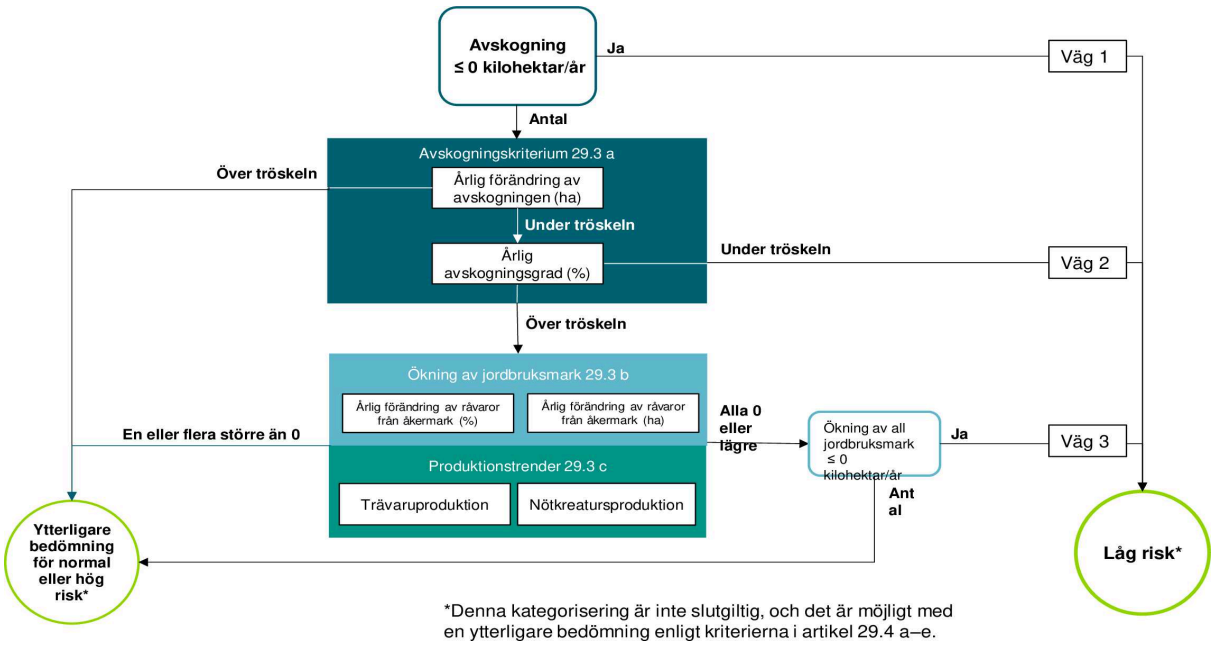

Samtidigt genomförs uppsökande verksamhet gentemot alla andra relevanta länder, däribland länder som har betydande handel med EU med de råvaror som berörs av avskogningsförordningen.

För att säkerställa att de senaste tillgängliga vetenskapliga uppgifterna tas i beaktande är klassificeringen av länder en dynamisk process, som regelbundet ses över både kvantitativt och kvalitativt sett. Nya uppgifter från FAO blir tillgängliga vart femte år, och det medför en ny översyn av landsklassificeringen i enlighet med avskogningsförordningen. Kommissionen räknar med en första sådan översyn 2026.

Kommissionens riktmärkningssystem är på det hela taget ett viktigt instrument i den globala insatsen för att bekämpa avskogning och skogsförstörelse. Genom att tillämpa en strikt, datadriven och transparent metodik har kommissionen åtagit sig att se till att avskogningsförordningen genomförs på ett både ändamålsenligt och rättvist sätt.